

DIRECTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoiaia :: ::

Unitatea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Raze de nădejde

Trăim zile înfringurate și tulburi. Toată civilizația noastră stă la o răspântie, decât care mai grea și mai primejdioasă nu cunoaște istoria ultimelor vremuri. Păcatele trecutului și greșelile prezentului amenință să sfarme, sub povara lor, toată moștenirea veacurilor. Și, privind norii ce se ridică la orizont, groaza ne cuprinde în fața prăpădului de mâine.

Avem însă, în aceeași vreme, temelii solide pentru nădăjduirea unei înnoiri și prefaceri ferice. Aici este mai întâi, din mila Domnului, uriașa putere a bisericii creștine, care începe a-și tăia drum tot mai lămurit în vălmășagul clocotitor al vremii, punând pecetea mântuirii pe alcătuirile primejdite. Noua ofensivă a catolicismului în lumea problemelor sociale și economice, va face să dispară anomalia criminală și funestă de astăzi, când civilizația născută din evanghelie a pierdut spiritul lui Hristos.

O altă anomalie păcătoasă, ce stă la temelie tulburărilor de astăzi, e pe drum a-și găsi și ea leacul. Interdependența economică și cea culturală, grație uriașei evoluții tehnice a ultimelor veacuri, a depășit cu mult solidaritatea politică internațională, care ar fi trebuit să-i urmeze. Un naționalism strâmt și păcătos cărmuește soarta neamurilor, ridicând bariere și dușmăni, căutând să izoleze și să distrame ceea ce după toate legile divine și umane trebuie adunat și armonizat.

Iată însă câteva semne ale vremilor de mâine. La București s'a ținut de curând al treisprezecelea congres al confederației internaționale studențești. Au fost de față reprezentanții tineretului cărturăresc din aproape patruzeci de țări. Reprezentând trecut, tradiții, cultură, temperament extrem de variate, toți au fost una în căutarea formulilor împăciuitoare și armonizatoare pentru viitor. — Cu puțin în urmă și-a ținut, în Freiburgul Elveției, jubileul întâiului deceniu de viață asociațiunea internațională a organizațiilor studenților catolici, denumită „Pax Romana”. Peste 200 delegați, din 23 țări au cercetat împreună, în frunte cu profesori vestiți, luminile wagheliei pentru îndreptarea vremilor. Pe lângă tema principală: „Universitatea și studentul catolic”, i-a preocupat mai ales problema unei acțiuni viguroase internaționale pentru pace, pentru răgăsuirea bolșevismului ca și a naționalismului bolnav de astăzi. — Și mai semnificativă este consfătuirea prietenească, de-o săptămână încheiată, la care s'au adunat 150 de reprezentanți ai tineretului francez și german, pentru a găsi chipul înfrățirii celor două neamuri mari, în mâna cărora este în bună parte soarta Europei și a civilizației noastre.

Iată deci pe conducătorii de mâine ai destinelor lumii căutând alte drumuri și alte orientări decât cele ale bătrânilor încrămășiți în idei și forme perimate, strâmte și adese păcătoase. Ei sunt vestitorii unei lumi noi, a păcii și armoniei, care trebuie să răsară din clocotul tragediilor de azi. — Facă Domnul!

Spre noaua preoțime

Scurte însemnări pe marginea recentelor primiri la teologie

(=) Din an în an culmile Sionului atrag tot mai intens privirile tinerilor, cari își caută un drum și un rost în viață. Tot mai mulți și mai bine pregătiți sunt aceia cari bat la porțile seminariilor noastre bătrâne, dorind a se înrola în sfânta armată a Spiritului.

O vădită și splendidă biruință a harului divin această misterioasă îndrumare a cetelor de bacalaureați proaspeți spre aspra disciplină duhovnicească, dela care nu pot aștepta alta decât o viață simplă și smerită în te miri ce sătuleț priponit pe-o coastă, ori ferit de valul civilizației într'o înfundătură de codru. În afară de tainica lucrare a Spiritului, nici o altă explicare nu lămurește deplin acest fenomen, care sfidează deadreptul spiritul dominant al vremilor noastre orientate direct și sistematic spre materie și având ca supremă dogmă științifică pozitivismul.

De sigur numărul prea mare al celor ce se îmbulzesc și se strivesc pe toate carierele, proiectând în zare spectrul sinistru al proletarietului intelectual, apoi spăimântătoarea criză materială care paralizază atâtea avânturi și ucide visuri îndrăznețe, își au și ele partea de contribuție la sporirea numărului candidaților la preoție. Dacă ne gândim însă, că nici preoția nu poate ademeni pe nimeni cu vana fluturare a bunurilor acestei lumi ci, dimpotrivă, promite mai mulți spini decât roze, va trebui să recunoaștem că acești factori străini sunt mai puțin importanți decât pare la prima privire și îndreptarea spre seminariile rămâne o dovadă despre noua orientare a tinerimii de astăzi care, deziluzionată de strălucirea falsă a materiei, caută sensul serios și adevăratul cuprins al vieții.

Oricum ar fi însă, un lucru e cert: alegerea numărului atât de mic al celor primiți la teologie din mulțimea petenților este o problemă grea și plină de răspundere, pentru superioritatea bisericească. Ea vrea și e datoră să aleagă pe cei mai buni, pe cei cari îndreptătesc mai mult nădejdea de-a deveni preoți după inima lui Isus, dar mijloacele ce-i stau la îndemână pentru acest delicat diagnostic sufletesc sunt aproape nule.

Certificatul școlar, cu specificarea progresului în studii și a purtării morale, a trebuit să fie până acum aproape singurul îndreptar, urmat uneori cu rigiditate aproape excesivă. Și nu fără orice temei. Un criteriu pozitiv este necesar la această operațiune de selecționare. Altul nu era. Ergo... — Cu atât mai vădit, că acest certificat va trebui să rămână între orice împrejurări unul din criteriile obiective ale alegerii, el reflectând, mai mult ori mai puțin fidel, icoana intelectuală a candidatului. Și ne dăm seama cu toții de marea im-

portanță a factorului: inteligență, pentru preoțimea zilelor noastre.

Nu mai poate rămânea însă unicul criteriu, cum a fost adese în trecut. Alături și peste el trece altul: vocațiunea. Ea a fost și rămâne condițiunea esențială pentru a intra în oastea Domnului. Mai ales în vremile noastre, cari cer să ne creem o preoțime nouă, mai apostolică și mai entusiastă decât cea din trecut. Așa pretinde legea oricărui progres sănătos și așa cere mai ales situația deosebit de grea a bisericii noastre, ca și zările întunecate cari pot să ne surprindă cu greutate pe cari azi abia le putem bănuși. Numai sufletele tari, străbătute până în adâncurile lor de chiemarea Domnului, vor putea sta biruitoare în munca și luptă ce ne așteaptă.

De sigur acest lucru s'a știut și până acum. Dar nu s'a găsit posibilitatea de-a cunoaște pe dinafară glasul chiemării divine. În atâtea cazuri ea se lămurește doar abia în Seminar unde, pe deasupra, nu pușini reușesc să dea viață sfatului înțelept: si non es vocatus, fac ut voceris.

În atâtea cazuri însă sunt semne destul de limpezi cari arată această chiemare, ori altele cari dovedesc lămurit absența ei. Evident, superioritatea bisericească nu le poate ști dela sine. Le poate însă afla dela cei cari le văd, cu ochi și inimă pricepută. Profesorul de religie și parohul candidatului respectiv trebuie să devină colaboratori indispensabili ai Ordinariatului în această materie. Ei trebuie să cunoască, din oficiu, nu numai referințele externe ale tinerului, situația lui familiară și materială, ci mai vădit întreaga lui fizionomie sufletească. Unul îl crește ani de zile în prima copilărie și în vacanțele lungi cari, cu libertatea lor, desvăluie de minune adevărata față a sufletului. Altul îl face toată educația religioasă în cei mai însemnați ani de dezvoltare. Dacă, prin însuș slujba lor, ei sunt datori să crească și să îngrijească vocațiunile preoțești, ipso facto trebuie să-și dea silința a cunoaște temeinic structura sufletească și înclinările elevului.

Va trebui deci, pe viitor, să se ceară neapărat părerea acestor doi părinți sufletești când e vorba de primirea la teologie. Nu un certificat oficial dat de ei la cerere și, vrând nevrând, conform cererii: adecă bun. Ci unul confidențial. Și nu ad hoc, cu ocazia primirii. Printr'o dispoziție generală ei pot fi obligați să dea an de an, până la 1 August, informațiuni specificate și motivate, asupra absolvenților de liceu din acel an, dela școala, respectiv parohia proprie. Nu e prea greu. Și Ordinariatului nu-i strică, să aibă aceste informațiuni

și despre acei fii sufletești, viitori intelectuali, cari nu intră în teologie.

De sigur nici acest criteriu nu va fi de-săvârșit. Va însemna totuși primul pas spre a pune în valoare, încă dela primire, factorul suprem al vieții preoțești: chemarea divină.

In fața puvoilului roșu. Prin însaș situația sa geografică, Polonia este în prima linie de bătaie a valurilor bolșevice. Și ucenicii lui Lenin n-au cruțat energie nici bani pentru înstăpânirea raiului comunist pe plaiurile ei pașnice. Și nici n-au fost alegători în mijloace, cum arată cele 491 asasinat politice săvârșite de ei într'un singur an.

Eforturile lor, cum arată un documentat articol al ziarului „Das neue Volk“ din Germania, n-au fost cu totul neroditoare. Sub conducerea alor 2,500 pioniri roșii, există în Polonia o organizație comunistă a tineretului cu 10.000 membri, pe când societatea „Ajutorul roșu“ numără peste 110.000 nume, iar în alegeri voturile comuniste au rămas cu puțin sub cifra impunătoare de un milion. În serviciul ideilor sale funeste, bolșevismul știe întrebuița de minune presa. Numai cotidiene are 19, ca să nu mai vorbim de periodice și foile volante fără număr.

Totuși Polonia nu-i pierdută. In fața puvoilului s-au ridicat în curând zidurile puternice ale „Acțiunii Catolice“, care a știut mobiliza toate energiile vii ale neamului în lupta de apărare. Pritr'o „presă bună“ admirabil organizată și răspândită, ca și prin adunări și alcătuirea diferitelor „ligi antibolșevice“ și întemeierea unui adevărat institut de cercetări științifice asupra comunismului, ea a reușit să înarmeze suficient statul și conștiința publică cetățenească împotriva marelui primejdii ce amenință din nord.

Și când te gândești că o seamă de cărturari și farisei ai ortodoxiei dela noi vreau să găsească, cu orice preț, ținte ascunse și primejdii nevăzute în modestul început de „acțiune catolică“ care este Agru-l nostru!

Incă un cuvânt

La chestiunea scurtării serviciilor noastre bisericești

E un lucru incontestabil, că serviciile noastre bisericești sunt lungi. Eu cred însă, că dacă s'ar urma întru toate practica catedralei din Blaj, nu s'ar mai putea spune că sunt *prea* lungi. Oare nu același tipic și ritual este pentru întreaga biserică noastră? Și atunci cum se poate, că într'o dieceză slujbele se fac într'un chip, iar în alta în alt chip? Oare nu s'ar putea să se uniformizeze serviciile noastre bisericești în întreaga provincie noastră metropolitană? Ce ușurință e pentru un preot rom.-catolic împrejurarea, că în ori care parte a lumii va merge, se fac aceleași servicii și în aceeași provincie la același ceas. Oare la noi nu s'ar putea așa ceva? În felul acesta tânărul preot nu ar fi expus criticelor și dorințelor poporului: că aici așa e obiceiul, ori că nu știe cum să facă slujba. Avem tipic, să ne ținem de el Biserica Catedrală din Blaj să fie pentru toți normativul în îndeplinirea serviciilor și atunci nu ne vom putea plânge, că serviciile noastre sunt prea lungi.

Se vor găsi, de sigur, între credincioși de aceia, pentru cari toate slujbele sfinte, ori-cât leam scurta, tot vor fi prea lungi. Sunt acela, cari nu merg la biserică. Dar, evident, cuvântul acestora nu poate fi luat în seamă.

Să nu se uite apoi, că adesea slujbele par prea lungi din pricina felului cum se execută cântările bisericești. Un rău, care își are leacul. Unde este un preot ori învățător care se pricepe la note să formeze un cor. Iar cine nu poate atâta, să învețe cu oamenii Liturghia pe o singură voce. În felul acesta luând cu toții parte activă la preamărirea lui Dumnezeu prin cântări, slujba nu va mai fi lungă pentru ei.

Dar și altfel, pentru satele noastre slujba de Duminecă: utrenia și liturghia cu predică poate dura liniștit 2 ceasuri, ori chiar 2¹/₂, fără să se poată plânge cineva de lungimea lor. Ori, la această durată se poate ajunge

ușor, chiar și fără omiteri și prescurtări. N'avem decât să cântăm mai puțin și să citim mai mult. Așa de ex.: Dumnezeu e domnul să se cânte numai odată, după care să se cânte numai tropariul glasului, fără Mărire... și acum... S'ar putea ceti la utrenie: cele 2 stihologii, ipacolul de după troparele învierii, sedelna, condacul și icosul după cântarea a III-a și a VI-a dela Catavasil, Mărește sufletul meu pe Domnul, stihurile dinaintea cântării a IX-a. Celelalte să se cânte. Și Laudele, căci în acest timp preotul face proscomidia. Așa nu durează utrenia mai mult de 3/4 de oră. Și pentru credincioși e cu mult mai edificator să se cetească unele părți cu glas tare și la înțeles, decât să se cânte repede și fără nici o viață. Cantorul încă își păstrează glasul pentru a cânta mai bine la sf. Liturghie, partea esențială a închinării lui Dumnezeu.

Ce privește sf. Liturghie, sunt de părerea, că nu trebuie să se omită la început celea 2 ectenii mici, cum propune păr. Pop-Vetiș în Nr. 22 al „Unirii“, ci mai bine să se cetiască „Și acum... Unule născut și Fericirile“ cu voce tare și rară — după cum se și face la Blaj.

Ectenia pentru catehumeni poate rămânea, deoarece chemați la primirea creștinismului sunt și astăzi destul. Ar putea să se omită numai prima agrăire: „Rugați-vă cei chemați Domnului“ deoarece la noi numai creștinii iau parte la sf. Liturghie. — Poate fi ceva mai plăcut lui Dumnezeu decât eschimațiunea dela ectenia catehumenilor: „Ca și aceștea împreună cu noi să preamărească...“ Oare nu aceea este dorința lui Isus ca toți să fim una? Deci se cuvine să ne rugăm pentru această unitate. S'ar putea contrage ectenia credincioșilor cu cea următoare, deoarece astăzi răsună în gol cuvintele „câți sunteți chemați ieșiți“. Ce privește apoi ecteniile de cereri (înainte de Credeu și înainte de Tatăl nostru) pot rămânea, contragându-se câte 2 cereri într'una.

În concluzie: pentru scurtarea serviciilor divine nu e necesar să omitterem părți din ritual, ci se poate ajunge scopul și prin mici modificări, urmându-se practica dela catedrala din Blaj, care le-a și realizat aproape pe toate.

Pr. Petru P. Berinde

□ □ Foia „Unirii“ □ □

Drumul Idealului

Observațiuni nepretențioase la chestiunea îndrumării spre celibat a preoțimeii
de pr. LEONTE OPRIS

Privită chestiunea din punct de vedere teoretic, fără îndoială toți ridicăm în slavă starea feciorelnică și îngerească a preotului celibat. Căci ce-i mai sublim, mai ideal, decât a lăsa totul și a urma cu trup și suflet glasul cerese? Până și preoții căsătoriți, ori aceștia mai vărtos, îngreziți de greutatea familiare și materiale, oftează după starea celibatară, după cum atât de bine observă dl prof. Neda.

Dar chestiunea trebuie privită și din alt punct de vedere: al practicității. Oare între împrejurările date și mai ales în mediul nostru românesc e mai cu fruct păstoria unui preot căsătorit sau a unui celibat? În deosebi la sate.

Dacă dela toți oamenii se pretinde o luptă dărză cu împrejurările între cari ajung, pentru a merita viața veșnică, cu atât mai vărtos dela preotul celibat se pretinde această luptă crâncenă, care se dă pe două fronturi depărtate și foarte primejdite. Și pentru care la noi nu are aliați devotați și pe cât se pare nici arme suficiente. Cel puțin pe cât știm și

noi, cari am trecut prin seminar și am ajuns în toată luptei.

Căci, pe lângă cerințele esențiale ale celibatului: vocațiunea, umilinta sinceră, obedița sfântă și iubirea desăvârșită alui Dumnezeu și-a deapropelului, lipsită de orice dedesupturi sau aspirații personale, când e vorba de îndrumarea spre celibat mai trebuie ținut în seamă și modul în care are să trăiască viitorul preot. Faceți o mică asemănare cu țările catolice. Societatea noastră românească se caracterizează printr'un egoism feroce, în vreme ce societatea apuseană pare adesea de un altruism exagerat. Acolo egoismul individual e anihilat de mulțimea societăților religioase, culturale, economice, așa că individul aproape nu mai aparține lui și ei societăților, pentru cari trebuie să-și dea vrând nevrând, tot tributul său intelectual, material și moral. În astfel de mediu cult și generos, care știe aprecia și sprijini orice pornire nobilă, preotul nu va fi lăsat singur și părăsit în străduințele sale mântuitoare de suflete, toți îi sar într'ajutor, toți îl sprijinesc, îl stimează cu mic cu mare și văd în el pe locțiitorul lui Hristos, ori cel puțin pe binefăcătorul lor desinteresat.

Ce să mai zicem de stările materiale, sociale, culturale, artistice, între cari trăiește preotul din Elveția ori Franța! Un sat bine îngrijit, cu comunicații bune în toate direcțiile și pentru orice fel de transporturi. Depărtări nu există decât între cer și pământ,

sau între virtute și păcat. Să nu se simtă bine preotul într'o astfel de comună, unde are de toate? Unde poate găsi ușor o hrană convenabilă fără a fi nevoit să recurgă la serviciile cutărei persoane cu trecut dubios și cu prezent poate păcătos, evitând deci bănuielele, și poate ispitele. Liber de grijele traiului, preotul apusean se poate dovota cu totul grijei sufletelor. Are cu cine schimba o vorbă, întregind neconținut cunoștințele în toate domeniile, pentru a fi cu atât mai folositor credincioșilor, cari îi primesc cu dragă inimă sfaturile și îndemmurile.

Să mai vorbim alături de această situație prielnică vieții celibatate de stările dela noi? Le cunoaștem prea bine, cu toții. Mai curând să ne gândim la o grabnică și salutară schimbare a lor. Această schimbare trebuie să se împlinească de actuala noastră preoțime, care trebuie să pregătească terenul celei viitoare. Acest gând trebuie urmărit chiar din seminar. Trebuie să se schimbe mentalitatea clericilor, cari trebuie să iasă cu totul din lumea mărunță a frământărilor mirenești și să se pătrundă pe dea întregul de înalta lor chemare. O pietate solidă, sinceră și o privire bărbătească în fața greutăților ce-i așteaptă, să le fie zestrea pentru viață.

Pentru câștigarea ei nu ajung sfaturile și îndemmurile de patru ani ale superiorilor din Seminar, ci e nevoie de un *auto-control* serios și de o schimbare a mediului din seminar

Spre slujba Domnului. Consistorul arhiepiscopesc din Blaj, în ședința extra-ordinară ținută Joi în 20 August, a ales noul contingent de levii, meniți slujbei altarului. S'a putut face, cu acest prilej, constatarea îmbucurătoare, că chemarea Domnului are răsunet din ce în ce mai mare în sufletele tinere și tot mai mulți sunt aceia cari își îndreaptă pașii pe cărarea blândă a seminarelor.

Cei douăzeci de candidați, câți au putut fi primiți anul acesta, au fost aleși dintr'o serie de 66 cereri, dintre cari nu mai puțin de 64 aveau bacalaureatul în regulă, 1 diploma de învățător, iar altul 7 clase secundare. — Se mai pot nota, pe marginea acestei recrutări și alte amănunte, la aparență nefinse, cari totuși nu sunt lipsite de înțeles. Nu strică de ex. să știm că dintre cei cari au cerut primirea 4 sunt fii de preoți, 4 de învățători, 1 de funcționar, 4 meseriași, 1 comerciant și 52 de economi. — E bine apoi să notăm că dintre bacalaureați 20 au terminat liceul la Blaj, 10 la Aiud, 8 la Turda, 5 la Târgu-Mureș, 5 la Dumbrăveni, 3 la Alba-Iulia, 2 la Bistrița, 2 la Dej, 2 la Sibiu, 2 la Beiuș și câte unul la Năsăud, Cluj, Făgăraș, Orăștie și Gherla.

Dintre cei 20 câți au fost primiți, trei se vor trimite pentru studii la universitățile din Roma.

Sub steagul Preacuratei. Daruri multe și mari revarsă Maica Sfântă peste cei înșiruiți sub steagul Reuniunilor Mariane. Unul este deosebit de actual și important pentru zilele noastre. Impotriva rătăcirilor pocăite nu este zid de apărare mai puternic decât aceste sfinte însoțiri de întărire spirituală.

După atâtea altele, o dovedește aceasta și întâmplarea din *Materu* județului Năsăud. Rătăcirea se ivise printre credincioși și predicile și străduințele p. I. Pop nu o puteau opri. Atunci Sf. Sa a recurs la acest zid nesurpat. După o serioasă pregătire a sufletelor a înființat „Reuniunea Mariană”, în care au intrat, dintru început, mulți și cu multă însuflețire. La praznicul Adormirii, noua societate

nu atât pe cale oficială, cât mai mult din însuflețirea, dorul și avântul tinărului, care se arrolează în armata Mântuitorului. Când și pocăitii ne dau exemple de auto-conducere morală, levii noștri să nu fie în stare să se ridice la înălțimea misiunii lor?

Preoții iazestrați cu acest spirit viguros, probat și disciplinat, vor schimba pe încetul și fața societății noastre. Va dispărea, cu vremea, și la noi conversația ușuratică, frivolă, păcătoasă, care stăpânește azi ori unde se adună doi sau trei și de care mentalitate se molipsea atât de ușor și preoții noștri.

Așezând pe un celibe în mediul de acum înseamnă, că ori trebuie să se izoleze cu totul, făcând o viață de pustnic — cesace ca păstor nu poate face —, ori să se expună pririlor piezișe, compătimirii, ironiei și poate chiar batjocurilor celor pe cari nu-i poate urma pe drumurile ușuratic și plicticoase ale lipsei lor de educație intelectuală și morală.

Un singur mijloc îi mai rămâne, pentru a-și păstra echilibrul și a se ține la înălțime: legătura continuă cu preoții buni și evlavioși, în apropiere și depărtare. Așa cum se face la Apus. Acolo nu numai preoții unui ținut stau în contact permanent, ci și cu cei din alte țări, și chiar din altă țară țin corespondență continuă, se îndeamnă și se însuflețesc reciproc arătându-și greutățile din pastorație și cerând sfat unul dela altul întru delăturarea lor. Dacă ieșiți din seminar nu mai

și-a făcut intrarea sărbătorească în viață. A ținut și o mare adunare religioasă, cu vorbiri aprinse, poezii religioase și cântări impresionante cântate în cor mixt de către membri.

Pe lângă mângăierea sufletească a întregii parohii, roadele acestei mișcări spirituale se simt de pe acum și în tabăra rătăciților. Nici o zi nu a trecut, și doi dintre cei mai de seamă s-au și trezit din beția minciunii. Cu lacrimi de adevărată pocăință s-au întors iarăși în casa lui Hristos. Și e nădejde să revină, pe rând, cu toții.

Să dea Dumnezeu! Și Maica Preacurată să ajute tuturor preoților noștri a urma pilda grăitoare din Maieru!

Știri mărunte

Personale. P. Ven. Ordinariat arhidiecezan a numit pe p. *Iovu Popa* adm. parohial la Ocnișoara (prot. Blaj).

Din bucuriile noastre. În 17 August c. Congregația de surori din Blaj, ocrotită de Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu și pururea Vergura Maria, a avut mare bucurie. În cadrele unei solemnități înălțătoare și impresionante s'au primit în noviciat 9 candidate, au depus voturile vremelnice pe 3 ani 10 novice, iar o soră profesă a jurat credința lui Isus pentru totdeauna. Liturgia, în cursul căreia s'a dezvoltat solemnitatea, a fost celebrată de p. Ștefan Roșianu, Dr. Augustin Tătar și Vasile Suci. Numărul însemnat al rudelor celorce au făcut câte un pas tot mai adânc în viața ideală de mănăstire s'a depărtat cu mângăierea și convingerea în suflet că odraslele alese ale familiei lor și-au ales partea cea mai bună.

Papa și fascismul. Conflictul dintre Vatican și guvernul fascist încă tot nu s'a aplinat. Mai mult se pare că nici nu se va soluționa în curând. Așa pare cel puțin dintr'o recentă măsură luată de Papa, care a instituit, din cardinali și alți dignitari bisericești, o comisiune permanentă, care să vegheze continuu desfășurarea lucrurilor, referind Sfântului Părinte în toată una vreme. Deasemenea diferitelor grupe

ținem viu contactul sufletească între noi și noii tovarăși de muncă, cum vrem să se schimbe mediul, de care încontinuu ne plângem, fără să facem un singur pas pentru îndreptarea lui?

Prin urmare să schimbăm mai întâi mediul, în care ne svârcolim și să pregătim bine terenul, ca acele suflete candidă și feciorenice, cari însătează după apa vie și sfântă se-o pot scoate din izvorul neseecat al verguriei, să găsească un loc prielnic, spre a se putea devota exclusiv mântuirii sufletelor. Numai astfel munca lor va fi folositoare oamenilor, pentru cari își jertfese chiar și plăcerile iertate. În caz contrar aceste suflete blânde și pii, alese de Domnul, vor fi silită să se retragă în mănăstiri, fie și străine, unde vor trebui să ducă mai mult o viață contemplativă, decât de pastorație, de care avem mai mare lipsă în zilele noastre.

Înnoire sufletească. În conformitate cu planul întocmit de Ordinariat, preoțimea arhidiecezei noastre continuă a se perânda la admirabilele manevre spirituale ale sf. Ignățiu. Două serii de câte 90 păstori de suflete vor trece astă dată prin baia înnoirii duhovnicești. Prima începe Luni în 23 August, a doua după 8 zile, în 31 August seara. În tot timpul exercițiilor, participanții vor fi găzduiți în Seminarul teologic. Exercițiile le va conduce p. Augustin A. Pop, ieromonah la sf. mănăstire a Bixadului.

de pelegriini cari îl cercetează în continuu, Papa le cere să se roage pentru îndepărtarea acestei încercări. — Ceeace vom face și noi!

O conversiune răsunătoare. Lordul Clonmore, fost preot anglican, a intrat în sinul adevăratei biserici a lui Hristos. Este numai firesc, că această conversiune a impresionat adânc lumea anglicană, în care ilustrul convertit se bucura de mare trecere. Aceasta cu atât mai mult, că hotărârea lui nu este unică în înalta societate engleză, ci se alătură unui șir destul de important al „Părinților” Angliei, cari în ultimii ani au bătut acelaș drum mântuitor. Lordul Tiverton, moștenitorul contelui de Halsbury; lordul Dangan, eredele contelui de Couley, sunt catolici. Acum patru ani a revenit și contele de Idesleigh, pe când lordul Amherst s'a convertit încă în cursul războiului mondial. În aceeași listă găsim pe tinărul conte de Oxford și Asquith, nepotul fostului premier din cursul războiului, ca și contele de Eldon, fiul vicontesei de Encombe. Și lista ar putea fi lungită încă. Și ajutând Domnul, va spori fără îndoială numărul celor cari, căutându-L, îl găsesc.

Locale. Sâmbătă în 29 August, la sărbătoarea Tăierii capului sf. Ioan Botezătorul, va predica în catedrală p. Dr. Ioan Cristea, secretar mitropolitan, iar Dumineca viitoare, a XIII-a după Rusalii, p. Dr. Septimiu Todoran, profesor la liceul de băieți.

— De câteva zile se lucrează cu zor în *biserica noastră catedrală*. Păreții despoiați de tencuială, mai anii trecuți, în scopul promovării procesului de uscure a zidului igrasios, se tencuiesc din nou. După toate semnele, acum sunt destul de uscați. Totodată se așează în zid un sistem de tuburi, cari se crede că vor preveni pentru viitor stricăciunile. Nu-i exclus totuși, ca în curând să fim nevoiți a ne gândi la un mijloc de apărare mai eficace. Cum, de altfel, repararea radicală și pictarea primei noastre biserici este o elementară datorie de onoare, la care ar fi timpul suprem să ne gândim stăruitor.

Aviație apostolică. Uimitoarele realizări ale tehnicii moderne sunt puse și ele, toate, în slujba mântuirii sufletelor de către râvna divină și incomparabilul simț practic al bisericii catolice. Nu face excepție nici cea mai îndrăzneță cucerire a zilelor: aviația. Incep a se servi de ea acei neastâmpărați eroi ai dragostei de Dumnezeu, cari vestesc credința prin imensele câmpii ale păgânității sălbatice. Mai nou s'a binecuvântat, în cadru de mare sărbătoare, cu asistența autorităților și a unui public mare, la aeroportul din North Beach, o splendidă pasăre măiastră, care poartă numele de „The Alaska Missionary” (Misionarul din Alaska). Aparatul pe care p. Iesuit George Feltes va cerceta de-acum pe credincioșii răspândiți pe cei un milion kilometri quadrati, poate fi socotit ca ultimul cuvânt al perfecțiunii tehnice. Are loc pentru patru călători și poate ateriza cu cea mai mare ușurință pe minunatele oglinzi de ape ce împânzesc pretutindeni fața acelor ținuturi nordice. Grație lui misiunile cari până acum abia odată în an aveau fericirea să vadă fața unui alb, vor putea fi cercetate lunar. Un prețios ajutor în munca grea pe care o desfășoară. — În aceeaș vreme, viața pastorală dela noi înaintează tot numai cu viteza carului cu boi, moștenit din bătrâni. Până când?

Diamante în pustluri. Nu-i vorba de sfărmiturile de cărbune alb, în căutarea căruia se prăpădesc atâtea vieți lacome de eaștig. Mai strălucitoare decât această piatră rară sunt sufletele alese, cari strălucesc ca soarele prin pustietățile celor cari n-au viu decât trupul menit pierzării. Deosebit de multe sunt aceste perle în ținutul misiunilor, Dumnezeu rânduind așa pentru câștigarea cât mai multor rătăciți. Comunitatea catolică din San Kanara Indiei

are nu mai puțin de 300 femei indiene, din cea mai bună societate, care poartă vâlul miresei lui Hristos în cele două congregațiuni indigene: apostolatul Carmelului și cea a surorilor de Betania. — Cine ar putea socoti imensul bine pe care îl fac aceste ființe alese învățând tineretul înțelepciunea cărților și, mai ales, dragostea lui Dumnezeu?

Inundații catastrofale în China.

Peste „fiii cerului” s'a revărsat un potop de ape, cum nu s'a mai pomenit de o mie de ani în coace și care nu-și găsește păreche în nici una din marele catastrofe cari au cercetat pământul în vremurile mai nouă. De o lună de zile apele se revărsă într'una și, după calcule aproximative, nu mai puțin de 23 milioane de nenorociți au rămas fără casă și fără hrană. Potopul a distrus totul pe o întindere de 18000 mile quadrate, în cea mai roditoare și mai populată parte a țării. Iar numărul celor înecați nu se poate da nici cu aproximație. Sate întregi au fost prinse cu totul pe neașteptate de furia valurilor, cari le-au înghițit pe deantregul. Este nefindos, că o foamete și o mizerie teribilă va urma acestei nenorociri, la care se mai adaugă și ciuma, care a și început a se ivi. Intre cele dintâi ajutoare trimise năpăstuiților au fost cele date de Sfântul Părinte dela Roma.

AVIZ. La școala profesională de fete gr. I din *Dumbrăveni* j. Târnava mică, înscrierile au început la 1 August c. Taxa de înscriere este 1000 Lei și 300 Lei pentru stricăciuni. Școala are și internat, unde se plătește anual 12,000 Lei. Semisolventele plătesc 7500 lei. Elevele semisolvente vor face dovadă despre starea materială a părinților, cu chitanță de impozit. Se primesc absolvente de patru clase primare, în cl. I. iar din cursul secundar până în clasa III și din cursul profesional în ori ce clasă.

Primiri în „Căminul fetelor de învățători” din Cluj. Căminul primește cu preferință pe ficele învățătorilor înscriși în asociațiunile cari compun federala. Taxa este de Lei 17.500 pentru elevele de curs secundar, 17.500 pentru cele dela școli superioare. Fetele de neînvațători plătesc 17.500, respectiv 19.500 Lei, plus 500 Lei la înscriere. Cererile se vor înainta Direcțiunii Căminului (Str. Gen. Grigorescu 2), până la 25 August 1931.

Telefonul „Unirii”

M. Sovata. Ne miră și pe noi tăcerea prea lungă a corifeilor liberali din jud. Târnava-Mică, unul fiu de preot unit, altul profesor la școlile din Blaj cari, după spusele „Patriei”, ar fi avut o atitudine atât de condamnatibilă la congresul liberal din Cluj, unde biserica noastră a fost atacată urit cu concursul lor efectiv, respectiv în mulțimea lor resemnare mută. Nu înțelegem cum pot purta atâta vreme ponosul unor acuzațiuni atât de rușinoase, dacă ele nu acoper realitatea. Totuși, mai așteptăm încă desmintirea și lămuririle pe cari trebuie să le dea în propriul lor interes. Altfel vom ști cu cine și ce avem de făcut.

G. Bacureștii. Înțelegem și uimirea, și mahnirea dvoastre. Articolul publicat în „Vestul” din 7 August 1931, sub titlul: „D. Argetoianu și preoțimea ortodoxă”, le justifică deplin. Faptele pomenite acolo aruncă, într'adevăr, o lumină izbitoare asupra atitudinilor atât de opuse a celor două biserici românești. Pe noi însă nu ne mai emoționează. Le cunoaștem și le trăim de atâta vreme. Căci e perfect adevărat: d. Argetoianu a avut aprecieri nu prea măgulitoare despre preoțimea ortodoxă, care totuși nu s'a apărut în parlament și nu a reacționat nici într'un chip nici în afară, ci continuă cu preamărirea guvernului. Dar asta nu-i nou de loc. Povestea s'a repetat de atâtea-ori. — Apărarea bisericii ortodoxe au luat-o câțiva preoți uniți și au făcut-o cu toată convingerea. Ceea ce s'a mai petrecut, deasemenea, și altă dată — Mulțumita? E tot cea obișnuită. „Vestul” citează un fapt proaspăt; direcțiunea regională C. F. R. din Arad a licențiat din serviciu un biet om, pe motivul patriotic și constituțional că: „lutreasă contra intereselor bisericii de Stat”, ceea ce se traduce pe românește așa: este un afurisit de unișt. De aceea o familie e aruncată în drum, în fața iernei, spre marea slavă a pravoslaviei. E dureros, de sigur, din cale afară. Totuși, noi am mai văzut asemenea bravuri confesionale ale organelor publice, cari țin cu orice preț să dovedească complicitatea statului la opera nefastă de proselitism și învrăjbiere confesională. Ne întrebăm și noi: până când?

B. Cluj. Articolele din presa cotidiană sunt, în general, flori de o zi, fără pretenția intrării în veșnicie. De aceea trebuie să judecăm cu multă indulgență. Mai ales vara, când la redacții e secetă și toropeală cumplită, și bieții redactori trag mâța de coadă ca să scoată un subiect mieunat. În această stare de încălțare re-

dacțională va fi fost și pâr. S. Popa când a luat eroica hotărâre de-a infunda în subsolul „Patriei” din 20 August pățania născocită a părintelui Amfilochie cu „clarisimul Dr. Cărlig”, cari reprezintă „păcatul” și „virtutea” la fel cu vameșul și fariseul din evanghelie, îmbrăcați modern pentru a sări în ajutorul redactorului dela „Patria”. — Suntem totuși și noi de acord, că insuportabilele călduri ce ne dogoresc nu sunt justificare suficientă pentru a da publicității astfel de născociri, mai mult ori mai puțin literare, cari nu pot avea nici un alt efect, decât a da cetitorilor o iconă întunecată despre stările din biserică. Și falșă, bineînțeles. Fiindcă orice fel de gângănie va fi Cărligul din fantezia pâr. S. P. în realitate nu există; ori ar putea fi, cel mult o excepție rarisimă. Iar lumea cititorilor, după vechiul ei obicei, nu-l va socoti de atare, ci generalizează, fără doar și poate, trecând liniștită peste intențiunile autorului. De aceea, puțină prudență nu strică nici la născocirea foitelor literare din gazete. Și aici ca în toate: respice finem!

P. Hotoan. Prin „U. P.” am primit 100 Lei în contul abonamentului.

Dr. M. Șimleul Silvaniei. Am primit abonamentul pe o jumătate de an.

P. Jaclul de sus. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.

P. Reghin. Chităm primirea abonamentului pe anul curent.

Oficiul parohial. Lac. Am primit abonamentul pe 1931.

E. Letca. Am primit 200 Lei, abonamentul pe 1930.

Dr. P. Beins. Am primit 200 Lei, abonament pe 1929.

Aviz școlar

pentru elevii școlii comerciale de băieți din Blaj

Elevii comercialiști cari doresc să fie interni, vor fi primiți în internatul Școlii Normale gr.-cat. de învățători.

Taxa de întreținere va fi de 10.500 Lei, care se vor plăti în trei rate: 4500 Lei la înscriere, 3000 Lei la 10 Ianuarie și 3000 Lei la 10 Aprilie.

Cererile de admitere în internat se vor prezenta Direcțiunii Școlii Normale. În cerere părinții vor declara că cunosc și se obligă a respecta condițiunile de plată.

Blaj, 18 August 1931.

DIRECȚIUNEA
ȘCOALEI NORMALE

1572 1—1

Școala normală gr.-cat. de învățători din Blaj

Nr. 1151—1931.

Aviz

pentru părinții cari doresc să-și înscrie băieții în clasa I normală.

Terminându-se pe toamnă noua clădire a Școlii Normale gr.-cat. de învățători din Blaj, în anul școlar 1931—32 se va deschide și clasa I. Va fi primit în această clasă un număr de 20 băieți, absolvenți de patru clase primare, în vârstă de cel mult 13 ani.

Cererile de primire se vor înainta Direcțiunii cel mai târziu până în seara zilei de 4 Septembrie. La cererea legal timbrată, semnată de reprezentantul legal (părinte, tutor) al elevului, se vor anexa: 1. Extras de botez. 2. Extras de naștere. 3. Act de vaccinare. 4. Certificat de absolvirea clasei IV primară. 5. Un certificat al primăriei locale prin care se dovedește calitatea de fiu de român.

Concurenții vor depune un examen de admitere în ziua de 5 Septembrie. Vor fi examinați din Limba română, Aritmetică, Istoria și Geografia țării. Vor fi primiți în școala normală concurenții cari vor reuși mai bine la examen.

Candidații vor fi examinați și din partea medicului și al profesorului de muzică. Nu vor fi admiși la concurs decât băieții deplin sănătoși și cu auz muzical.

Toți elevii normaliști vor locui în internatul școlii.

Taxa internatului va fi 10.500 Lei, cari se va plăti în trei rate: 4500 Lei la înscriere, 3000 Lei la 10 Ianuarie, iar 3000 Lei la 10 Aprilie.

Taxa școlară va fi de 1625 Lei, care se va plăti în două rate: 800 Lei la înscriere, iar 825 Lei la 10 Ianuarie.

Mulțonorații Domni preoți sunt rugați să atragă atențiunea celor interesați asupra acestui Aviz și să îndemne pe băieții buni, leșiți din școala primară, la îmbrățișarea frumoaselor cariere de învățător.

Blaj, 19 August 1931.

(1473) 1—1

DIRECȚIUNEA.

Oficiul Parohial Român Unit din Măgureni

Nr. 50—1931.

Publicație de licitație

În ziua de 30 August 1931 ora 2 p. m. Curatorul Bisericii române gr.-cat. din Brebeni jud. Sătmăre va ținea licitație publică minuendă cu oferte închise, fără supra oferte, pentru darea în interpretare a lucrărilor de renovare temeinică a edificiului bisericii de piatră vechiu.

Valoarea lucrărilor este după devizul estimativ de 100.000 Lei. Garanția (cauțiunea) va fi de 5% din valoarea ofertei, depusă în numerar ori în efecte de prima garanță.

Licitația se va ținea în localul Primăriei din filiala Brebeni.

Condițiunile speciale se pot consulta în orice zi de lucru la sediul Oficiului parohial din Măgureni.

Brebeni, la 14 August 1931.

Alexa Rus
prim-curator.

Ioan Medan
paroh protopop on.

In atenția parohilor și
curatoratelor bisericesti

COMANDAȚI

CLOPOTE

de calitate superioară, la cel mai mare depozit românesc din Ardeal:

ALEXANDRU ANCA
CLUJ, Str. Regina Maria No. 43.

Tot aici: Policandre, Sfeșnice, Ornate și
Recvizite bisericesti, Prapori, Cărți preoțesti și de rugăciuni. Diferite predici,

VERSURI LA MORȚI (cântări funebreale pentru femei, bărbați și copii). Teatre populare și școlare, monoloage, dialoge. --

Medalii de aluminiu pt.
Reuniuni, cu inscripție

după dorință, etc.etc.

11—10

Cereți prețurile detaliate.

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei

Legat întreg în pânză, aurit 340 „

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Să ocrotim sugaciul vara de opărire cu pudra HÖFER